

[Gammelgaard]

bliver den altså på omkring 280.000, hvilket er 40.000 mindre end almindeligt antaget. Udviklingen er vendt i en positiv retning.

Hvad angår underskuddene på henholdsvis statsfinanserne og betalingsbalancen, er situationen også her blevet forbedret væsentligt i denne regerings tid. Problembarnet er i begge tilfælde de store renteudgifter, som i 1984 vil være lige så store som eller endda større end selve underskuddet.

Det er netop dette forhold, der endnu er udtryk for sårbarheden i dansk økonomi. Vi kan ikke tillade os at slække det mindste på den økonomiske politik. Aftalen mellem regeringen og det radikale venstre er et vigtigt skridt i den rigtige retning.

Ud over den økonomiske sanering, der er godt begyndt, om end næppe halvt fuldendt, kan jeg f.eks. nævne følgende resultater af regeringens politik:

Regeringen har gennem et kæmpearbejde lagt rammerne for en ændring af industripolitikken, så de områder, der vil udvikle sig mest i de kommende år og årtier, vil blive mest opmuntret. Der er sideløbende hermed gennemført nye regler for forskning, valuta-reglerne er liberaliseret, og der er ledet store kapitaler fra passiv investering over i erhvervslivet ved ændringer af reglerne på dette område.

Der er udarbejdet et skattereformløst, vel det første realistiske i mange, mange år. En række skattelove er forbedret. Der er gennemført en lang række love om især unges beskæftigelse og skaffet langt flere lære- og praktikpladser og uddannelsespladser. De laveste pensioner er hævet som led i en førtidspensionsreform, der bl.a. forbedrer forholdene for dem, der hidtil har måttet nøjes med laveste invalidepension. Der er gennemført skattefradrag for familier med børn under 10 år, og fripladsreglerne i daginstitutioner er blevet forbedret.

På det miljømæssige område er forsøringsproblematikken blevet angrebet, og der er kommet nye regler for genbrug.

Væsentlige ændringer af retsplejeloven til beskyttelse af individet er gennemført. Der er lagt faste rammer for ansættelse af flere politbetjente og mere patruljering på gaderne.

Generelt er der afskaffet 1.800 statslige regulativer, cirkulærer og forskrifter, heraf alene 700 fra socialministeriet. Der er igangsat et kæmpearbejde med modernisering af

hele den offentlige sektor – til gavn for både skatteyderne og de ansatte.

Det er blot et lille udpluk af det store arbejde, som regeringen har gjort, og den er sandelig ikke gået i stå. Der er store ting i gang og mange ting på bedding. Jeg skal blot nævne nogle få:

Finanslovforslaget er ved at blive udarbejdet på en sådan måde, at det betyder et udgiftsstop, altså således, at enhver ny udgift ud over pris- og lønstigninger modsvares af besparelser. Der forberedes en tillægssikring, der sikrer, at de højerelønnede betaler mere for en højere dagpengeydelse. Der er afsat penge til at lette pensionisternes samspilsproblemer, altså det problem, at skatter og nedgang i ydelser opspiser indkomsthøjelser, og til at lette problemerne omkring det særlige samordningsfradrag for tjenestemænd.

Regeringen arbejder med at skabe et TV-2 og at ophæve restriktioner, der hindrer seerne i at se udenlandske TV-programmer.

Der var mange steder stor betænkelighed, da regeringen tiltrådte, fordi den bestod af fire partier, som ikke engang havde flertal i folketinget. Det tør nok siges, at denne skepsis er blevet formindsket. Hvornår har vi sidst set så handlekraftig en regering?

Vi står nu over for EF-valget, det spørgsmål, vi drøftede her i folketinget også i går. Jeg skal ikke i dag sige meget derom, men jeg vil dog gerne gentage de opfordringer, der har været til at møde frem den 14. juni 1984 eller afgive sin brevstemme. Det er vigtigt, at Danmark gør sig gældende i alle internationale forsamlings. Det er særlig vigtigt i EF. Vel har Parlamentet begrænsede beføjelser, men der foregår en vigtig debat med Kommissionen og Ministerrådet netop i Parlamentet. EF bygger på frihed over grænserne for varer og for mennesker. EF står for at ophæve restriktioner for sine medlemslande, altså det modsatte af det, som socialismen er kendt for. Derfor er det særlig vigtigt, at borgerlige vælgere kommer frem og gør deres indflydelse gældende. De kan styrke muligheden for, at den politik, der er begyndt at give resultater herhjemme, også bliver dominerende i EF-samarbejdet.

Men den egentlige sikkerhedspolitik føres og bør føres i NATO, ikke i EF, og i NATO er det i særlig grad de mindre lande, der har interesse i at være med. Hvor ville et land